

De RAAD VAN BEROEP voor de Directe Belastingen te Zwolle.

Gezien het op 6 Januari 1927 ingekomen beroepschrift van X winkelier in fruit, conserven enz. te Z tegen den navorderingsaanslag wegens te weinig geheven Rijksinkomstenbelasting over 1925/26 opgelegd door den Inspecteur der Directe Belastingen te Y d.d. 21 December 1926;

Gezien het vertoogschrift van den Inspecteur voornoemd,

Gehoord dezen, bijgestaan door den adj. Rijksaccountant A, alsmede appellant, bijgestaan door den accountant B uit Z in 's Raads vergadering van 8 Februari 1927;

Gehoord het advies van den voorzitter,

Overwegende dat appellant voor het belastingjaar 1925/26 een inkomen aangaf een f. 1.840,80 en in afwijking daarvan werd aangeslagen naar f. 3.500,--;

O. dat de Inspecteur uit een Rijksaccountantsonderzoek ingesteld op vermoeden van te lage aangifte voor het belastingjaar 1926/27 de overtuiging heeft gekregen, dat de aanslagen voor de belastingjaren 1924/25 en 1925/26 te laag waren geweest en over 1925/26 een navorderingsaanslag heeft opgelegd in verband met een nader gebleken inkomen van f. 5.559,--;

O. dat appellant tegen dezen navorderingsaanslag in beroep is gekomen, aanvoerende dat de Rijksaccountantsdienst een begrooting had gemaakt van de bruto-winst van de zaak met behulp van een onnauwkeurig gemiddeld winstpercentage en een begroot bedrag voor verlies wegens bederf inweging enz.; dat dan ook aan de navorderingsaanslag elke feitelijke grondslag ontbreekt;

O. dat appellant's accountant ter toelichting van het beroep heeft aangevoerd, dat de Inspecteur bij een omzet van f. 17.603,-- een bruto-winst heeft aangenomen van gemiddeld 42,75%, hetgeen in het geheel niet met de werkelijkheid zoude overeenkomen;

O. dat appellant's accountant heeft verklaard, dat hij een berekening heeft gemaakt, waarbij hij de ingekochte waren in 13 groepen heeft gesplitst en voor ieder dier groepen aan de hand van de inkooprijzen volgens facturen en de verkoopprijzen het bruto-winstpercentage heeft berekend; dat hij die percentages heeft genomen van de hoeveelheden die naar schatting verkocht zijn, dus niet van de ingekochte hoeveelheden, waarvan immers een gedeelte ten gevolge van breuk, rotting, inweging enz. niet ten verkoop komt; dat hij op die wijze, bij een

gelijk bedrag van den omzet als de Inspecteur heeft aangenomen, doch een hooger bedrag voor afval enz. tot de conclusie is gekomen dat de primitieve aanslag niet te laag is geweest;

dat appellant's gemachtigde nog in 't bijzonder heeft gewezen op de onjuiste methode van den Rijksaccountant om eerst het winstpercentage over den geheelen omzet te nemen en daarna een bedrag van slechts f. 500,-- af te trekken voor afval enz.; dat op die wijze een veel te gering bedrag voor afval enz. wordt afgetrokken, aangezien onder de eerst berekende bruto-winst ook het winstpercentage van 42,75% begrepen is over hetgeen ten gevolge van afval enz. niet ten verkoop komt;

O. dat de Rijksaccountant ter verdediging van den aanslag heeft aangevoerd, dat hij evenals appellant's accountant heeft gedaan, de ingekochte waren in groepen heeft gesplitst, en dat hij een indeling in wel 20 groepen heeft gemaakt, voor ieder van welke hij zoo nauwkeurig mogelijk het bruto winstpercentage heeft bepaald, terwijl ten slotte f. 500,-- is afgetrokken voor breuk, rotting enz.,

O. dat appellant er nog op gewezen heeft, dat laatst bedoelde aftrek veel te laag is;

O. dat uit het door partijen aangevoerde den Raad is gebleken, dat appellant's verweer als zoude de navorderingsaanslag iedere feitelijke grondslag missen, niet opgaat; dat wel is waar het voor de verschillende artikelen aangenomen winstpercentage, hoewel dit ook uit gegevens en bescheiden van appellant zooals facturen enz. is afgeleid ten deele op schatting berust, die op zich zelf geen nieuw feit heeft te heeten; dat echter het door den Rijksaccountantsdienst becijferd winstcijfer met behulp van het aangenomen percentage is afgeleid uit den omzet, welke appellant blijkt te hebben gehad; dat, indien in verband hiermede de oorspronkelijke aanslag te laag is gebleken, de navordering wel gewettigd is;

O. wat het inkomen betreft, waarop de navorderingsaanslag is gebaseerd:

dat tegen het door den Rijksaccountantsdienst aangenomen bedrag der inkoop van f. 17.603,-- geen bezwaar is ingebracht en dat de Raad dit als grondslag voor de berekening van het inkomen meent te moeten aanvaarden;

dat appellant den Raad aannemelijk heeft gemaakt dat voor breuk, rotting enz, wel voor $\pm 6\%$ van den inkoop te loor gaat;

dat derhalve 94% van f 17.603,-- of f. 16.547,-- ten verkoop komt;

dat de Raad ten deze de becijfering van het winstpercentage door den Rijksaccountant als maatstaf voor de berekening van de bruto-winst ten grondslag meent te moeten nemen, en dientengevolge de winst behaald op 94% van den omzet of f. 16.547,-- stelt op 42% hiervan, alzoo op: f. 7.073,--

dat van deze winst afgaat de inkoopprijs van hetgeen tengevolge van bederf enz.

niet ten verkoop is gekomen,

zijnde 6% van f. 17.603, --

“ 1.056,--

dat de bruto-winst mitsdien wordt vastgesteld op

f 6.017,--

dat de bedrijfsonkosten hebben bedragen

“ 2.181,--

dat de zaakwinst derhalve is geweest

f 3.836,--

of f. 1.008,-- minder dan bij den navorderingsaanslag is aangenomen;

Overwegende dat omtrent de andere onderdeelen van het inkomen geen verschil bestaat en het belastbaar inkomen mitsdien wordt gesteld op f. 5.559,-- min f. 1.008,-- = f. 4.551,--:

Beschikkende op het beroep,

Vernietigt den navorderingsaanslag zooals die is opgelegd en verstaat dat aan appellant in de Rijksinkomstenbelasting over 1925/26 een navorderingsaanslag zal worden opgelegd wegens te weinig geheven Inkomstenbelasting berekend naar een nader gebleken inkomen van f. 4.551,--.

Gedaan te Zwolle 8 Februari 1927.

Voor afschrift conform

(get.) I.A. van Royen

de Secretaris van den

Voorzitter.

Raad van Beroep voor de

(get.) M.A. de Savornin-

directe belastingen te

Lohman

Zwolle.

Secretaris.

25 April 1927

Aangetekend verzonden

De secretaris

van den Raad van Beroep

voor de Directe Belastingen

te Zwolle